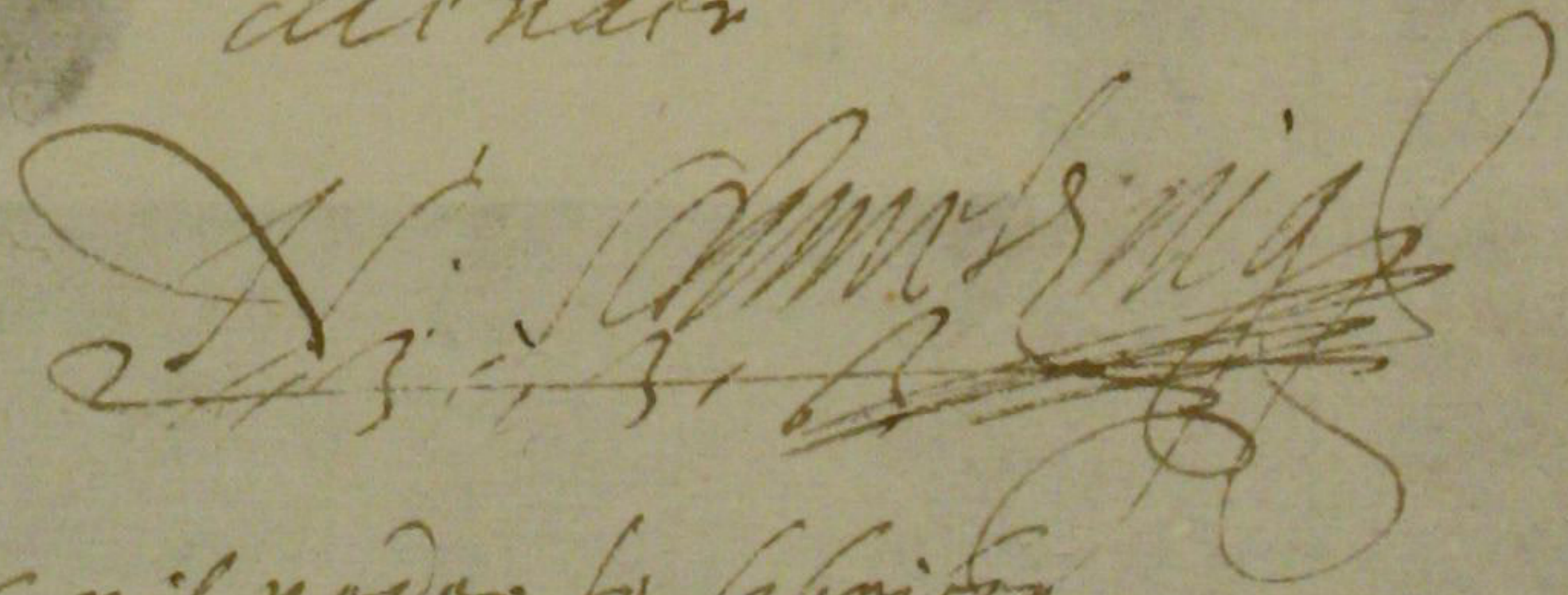

Mijn Heer,

Ik verlangte te weten, hoe het met mijn vrienden
mag wezen, daarom heb ik niet willen onderlaten,
dit u & e te schrijven, Ik heb hier in arrant ge-
lofen, dat den Seint: von den Prinz von Oranien Huygens
iland von Utrecht nach Amsterdam verlagen, in
fienter comifoj, dat mann nit coster bedenken, wat
het sin nieste, in anderen folgenden ward geschriben,
dat het den Seint: particulier soll angaan, ende
waren saken von grote importantij, die het hier sollen
angaan, daer waren veel distoursen over gefallen,
doch ik kopet wel gedanken, wat darvon yet
weten & e am besten, Ik wilsch & e glück ende
sagen, dat het & e mag gaan, nach larmen willen,
Ik begin het wonder het tijt yet, & e wat wildwerk
te stellen, mann seit, dat & e sijnr ok den selben
weg soll gaan, het ware sijn, all lusten, Ik 177,
Lange & e is schon, Ik sijnr soll nach nit kommen
gesprochen von faplabourd, dat die videren werden
mit ober sijnren, Inhim recommendir ik mich an.
& e hit kloder ende sijnren, ende stuis all
min oberlang

E E

Affel: in bereit willigen
dierna

Suss den 13 decemb.
1626

Von hier wort ik & e nit wider te schreiben,
dann ik verlangte wider von daer, Adio mijn
heer, & e,

A mons:
monsieur Huygens secret:
di la post d. Orange
à la Haie.

ll

16. 10. 26.